ਪੁਸ਼ਪੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ
ਬਨਾਮ
ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਰਾਜ
(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1333 ਦਾ 2022)
ਅਗਸਤ 24, 2022
[ਵਿੱਚ ਵੀ. ਰਮਨਾ, ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ, ਜੇ. ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ
ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਧਾਰਾਵਾਂ 109, 409, 420, 467, 471, 477ਏ ਅਤੇ 120ਬੀ – ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1988 – ਧਾਰਾ 13(1)(ਸੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13(1)(ਡੀ) – ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ – ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ – ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ – ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ – ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਚਾਰਜ ਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਅਧੀਨ ਇਕ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿ□ਤਾ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਸਨ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਸੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਨਾ – ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਗੀ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਮੇਤ ਮੈਨਸ-ਰੀਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਅਮਾਨਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਜਾਂ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗ੍ਰੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤਹੀਣ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ – ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਵਾਲੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਕੱਤਰ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 30.07.2010 ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ

03.09.2010, ਨੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ., ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਇਨਾਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਚੇਚੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਚੇਚੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਵਾਧਾ, ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮਧਿਆਂਤਰਣ ਇਨਾਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਮੈਨਸ-ਰੀਆ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ

ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਰੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀਵਾਦੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 13]

2. ਜੇਕਰ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਾਰਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਧੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨਾਮ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਵੱਲੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਰਾਇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਰਾਇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਵਿਚਾਰ ਸਬੰਧੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਧੀ ਬਾਰੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਅਨੁਭਵ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਜੀ. ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਰਾਇ ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਏ.ਜੀ. ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਾਲ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇਨਾਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰਾ 14]

3. ਇਹ ਇੱਕ ਅਚਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਇਕ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੇਸ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਬਣਾਏ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਬੂਤਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, “ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਮਲ, (1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 4” ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਜਾਂ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤਹੀਣ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18]

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਮਲ (1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 4 : [1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 229 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 229 ਪੈਰਾ 18 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1333 ਦਾ 2022.

ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 06.01.2020 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਸੁਧਾਰ ਨੰਬਰ 1057 ਦਾ 2018 ਵਿੱਚ ਰਾਂਚੀ ਵਿੱਚ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਮਿਸ ਐਲਿਸ ਰਾਜ, ਰਾਹੁਲ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਵਤਸ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਰੁਣਾਭ ਚੌਧਰੀ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਵਿਸ਼ਨੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼ਾਂਤਨੂ ਸਾਗਰ,

ਕਰਮਾ ਦੋਰਜੀ, ਦੇਚੇਨ ਵਾਂਗਦੀ ਲਾਚੁੰਗਪਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੇ. ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਜੇ. ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 06.01.2020 ਨੂੰ ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਾਂਚੀ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

1057 ਦੇ 2018, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 04.07.2018 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖਾਸ ਜੱਜ, ਐਂਟੀ-ਕਰਪਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1973 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ "ਕ੍ਰਿ.ਪ੍ਰੋ.ਸੀ.") ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

02 ਦੇ 2011 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 409, 420, 467, 471, 477A ਅਤੇ 120B ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.") ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13(1)(ਸੀ) ਅਤੇ 13(1)(ਡੀ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ 13(2) ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਿਵਾਰਣ ਐਕਟ, 1988 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ "ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ")।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 07.12.2004 ਤੋਂ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ "ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ.") ਦੇ ਐਕਸੈਲੇਰੇਟਡ ਪਾਵਰ ਵਿਕਾਸ ਸੁਧਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ("ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ.") ਵਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲ) ("ਈ.ਈ.") ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਈ.ਈ. ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਰਾਮਜੀ ਪਾਵਰ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ (ਇਥੇ "ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ.") ਨੂੰ ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਦਾ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਰਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਾਲ 27.01.2005। ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵੇਂਦੂ ਨੇ 21.12.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ, ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ("ਸੀ.ਈ."), ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਐਜੰਡਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮ/ਐਸ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਗਲੀ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਪਾਂਡੇ ਨੂੰ 04.01.2007 ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 06.02.2007/07.02.2007 ਨੂੰ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਐਜੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀ.ਈ., ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 2007 ਵਿੱਚ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਗਾਂਹ ਦੇ [ਜੇ. ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।]

ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀ.ਈ., ਨੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ

ਬਕਾਇਆ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਿਧ ਪੱਤਰ ਵਰਤਾਰੇ ਕੀਤੇ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਉੱਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ) ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ 16.05.2007, 18.05.2007 ਅਤੇ 08.06.2007 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੀ ਵਾਧਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 22.12.2006 ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਾਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਥ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 08.06.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਧਿਆਸਥ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਫੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜਨਰਲ ("ਏ.ਜੀ.") ਨੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

4. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਮਤਾ ਮਿਤੀ 28.06.2007 ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਨ.ਐਸ. ਮੁੰਡਾ (ਮੈਂਬਰ, ਟੈਕਨੀਕਲ), ਸ੍ਰੀ ਏ. ਬੈਨਰਜੀ (ਵਿੱਤ) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਮਿਸ਼ਰਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ 09.08.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਥ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਸੁਝਾਏ। ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਯਣ ਪਾਂਡੇ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮਧਿਆਸਥ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਤੀ 25.11.2007 ਨੂੰ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਏਜੰਡਾ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਮ. ਵਰਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਏ.ਜੀ.--, ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ, ਤੋਂ ਰਾਏ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਬੋਰਡ ਮਤਾ ਮਿਤੀ 05.04.2008 ਅਤੇ 07.04.2008 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਨ.ਐਸ. ਮੁੰਡਾ (ਮੈਂਬਰ, ਟੈਕਨੀਕਲ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਬਾਲਾ ਵਰਮਾ (ਤਤਕਾਲੀਨ ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ, ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ) ਵੀ ਇਸ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ।

5. ਇਹ ਉਲਲੇਖਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਠੇਕੇ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ। ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 30.07.2010 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ("ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ.") ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 109, 409, 420, 467, 471, 477ਏ ਅਤੇ 120ਬੀ ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਤੀ 03.09.2010 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਬਾਲਾ ਵਰਮਾ (ਤਤਕਾਲੀਨ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਬਾਲਾ ਵਰਮਾ ਵੀ ਉਸ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ (ਜੋ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀਨ ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ, ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਸੀ) ਜਿਸ ਨ

6. ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕ ਆਪਰਾਧਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ., ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵੇਂਦੂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਕਤ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਣ ਉਪਰੰਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਪਾਂਡੇ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਲਈ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਫਾਈਲ ਨੋਟਿੰਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਲੱਭੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਗਲਤ ਲਾਗੂਕਰਨ ਬਾਰੇ ਏਜੰਡਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਕੇਸ ਪਾਉਂਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖ਼ਤ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ:

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਰਤਵਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਦੇ ਠੇਕੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਧਿਆਂਚਲੀ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ;

(ii) ਪੰਨਾ ਨੰ: 08.06.2007 ਦੇ ਨੋਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਿਛਲੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਛੁਪਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। APDRP ਫਾਈਲ ਦਾ 48 ਜੋ ਪੰਨਾ ਨੰ. 'ਤੇ ਸੀਈ ਦੀ ਨੋਟਿੰਗ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪੰਨਾ ਸੀ। 47, ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਧੀਨ;

(iii) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 21.12.2006 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਪਾਂਡੇ ਨੇ 06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੀ ਤਿਕੋਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 08.06.2007 ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਨੋਟਿੰਗ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਕਿ APDRP ਫਾਈਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(v) ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ, ਆਰਬੀਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜੇਐਸਈਬੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਪੀਸੀਐਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਅਵਾਰਡ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਗਲਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਕਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ;

(vi) ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ, ਅਣਉਚਿਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ;

(vii) ਇਸਤਗਾਸਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ RPCL ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਗਠਜੋੜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ;

(viii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਮਾਨਤ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ;

(ix) ਵਿੱਤ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਂਦਰੀ ਖਰੀਦ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਰਗੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;

8. ਉਲਟ, ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਨੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਿਆਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਤੱਥਪੂਰਨ ਖੇਤਰ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦਖਲ ਦੀ

ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

9. ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 21.12.2006 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵੇਂਦੂ ਨੇ ਮੌਖਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੀਈ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਆਰਪੀਸੀਐਲ ਦੇ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਉਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਏਜੰਡਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 27.12.2006 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਏਜੰਡਾ 'ਤੇ, ਮੈਂਬਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਨੇ 19.01.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ' ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਐਸਈਬੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ 06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨਵੇਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਪਾਂਡੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਈ, ਨੇ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਏਜੰਡਾ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ 06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜੇਐਸਈਬੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਨੂੰ ਜੇਐਸਈਬੀ ਐਚਕਯੂਆਰ 'ਤੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟ."

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

1. ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ. ਪਾਂਡੇਚੇਅਰਮੈਨ

2. ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਏਪੀਡੀਆਰਪੀ)

3. ਸ੍ਰੀ ਪੀ. ਰੰਜਨਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ-ਕਮ-

ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਜੇ. ਕੇ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

4. ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਏ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਵਿੱਤ)

5. ਸ੍ਰੀ ਮਧੁਪ ਕੁਮਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਆਰ.ਈ./ਯੋਜਨਾ)

6. ਸ੍ਰੀ ਪੀ. ਰਘੂ ਰਾਈਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ

7. ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਉਪਰੋਕਤ

8. ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਸਿੰਘ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ.

9. ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਕੇ. ਭੱਟਾਚਾਰਿਆ ਉਪਰੋਕਤ

ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਕੰਮ ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਅਧੀਨ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ.ਓ. ਨੰਬਰ 28 ਅਤੇ 29 ਮਿਤੀ 27.01.2005 ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੀਮੀ ਹੈ। ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ:-

1. ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਦੇ ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਕੰਮ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਈਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮਾ ਕਰਵਾਏਗਾ।

2. ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਮੈਸ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।

3. ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਾਂ ਦੇ ਜਮਾ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ (ਸੰਭਵਤਃ ਇੱਕ ਹਫਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ) ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

4. ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਵੱਧ ਬੀ.ਓ.ਕਿਊ. ਅਤੇ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੁਰੰਤ ਦੇਵੇਗਾ।

5. ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-ਕਮ-ਸੀ.ਈ.ਓ./ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ-ਕਮ-ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਮੈਟੀਰੀਅਲਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਕਾਲ ਜਮਾ ਕਰਵਾਏਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

6. ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ.) ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਐਸ.&ਪੀ.) ਦੁਆਰਾ ਰੋਡ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇ।

7. ਮੈਸਰਜ਼ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸਮਾਪਤੀ ਅਵਧੀ ਅਰਥਾਤ ਜੁਲਾਈ '07 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮਧਿਆਸਥਤਾ/ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ।

8. ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਲ.ਡੀ. ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇਗਾ।

ਸਹੀ/-
(ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ)
ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਏ.ਪੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਪੀ.)

ਮੈਮੋ ਨੰ. .....
ਮਿਤੀ.....

ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਐਮ/ਐਸ ਰਾਈਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ/
ਐਮ/ਐਸ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਪੀ ਅਗਾਊ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

ਫੈਕਸ – 2543986"

10. ਉਪਰੋਕਤ ਮਿੰਟਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 27.12.2006 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀ.ਈ. ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵੈਦੁ, ਦੀ ਮੌਖਿਕ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਦੁਆਰਾ 19.01.2007 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਡੋਰਸਮੈਂਟ ਕੀਤੀ "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ"। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੀ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਏਜੰਡਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀਆਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 27.12.2006 ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (7) ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਐਮ/ਐਸ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ

ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਵਧਾਏ ਗਏ ਸਮਾਪਤੀ ਸਮੇਂ, ਅਰਥਾਤ ਜੁਲਾਈ '07 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ, ਬਜਾਏ ਕਿ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜਾਣ ਦੀ।" ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਹੋਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀ.ਈ., ਨੇ ਤਿੰਨ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮਿਤੀ 05.04.2007 ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਤੀ 25.04.2007 ਨੂੰ ਸੀ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ 08.06.2007 ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ:

".....ਇਸ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

(i) ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਬਿਟ੍ਰੇਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ।

(ii) ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਏ.ਜੀ., ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਫੀ ਅਤੇ (iii) ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਾਧਾ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਗਏ ਬੀ.ਓ.ਕਿਊ. ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

11. ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੁਲਾਈ 2007 ਤੱਕ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਲਈ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ। ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਨੁਬੰਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 08.06.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਏਜੰਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਧਾਰਿਤ ਸਨ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਗਾਧ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ., ਮੈਂਬਰ ਟੈਕਨੀਕਲ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਟੈਕਨੀਕਲ', 'ਫਾਇਨਾਂਸ' ਅਤੇ 'ਲਾ' ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਣ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਮੈਂਬਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਨੇ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ 09.08.2007 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਰਮਨਨ ਪਾਂਡੇ, ਪੂਰਵ-ਲਾ ਸਕੱਤਰ, ਰਾਜ ਝਾਰਖੰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਨੇ 25.11.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ।

12. ਇਥੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਨੂੰ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 08.06.2007 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਏਜੰਡਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਕਤ ਬੋਰਡ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (7) ਦੇ ਅਗਾਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮਾਫੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਏਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ। ਭਾਵੇਂ 27.12.2006 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਅਨੁਬੰਧ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਏਜੰਡਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਬਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਨੇ 19.01.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ “ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਚਰਚਾ ਕਰੋ”। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੇ 06.02.2007 ਅਤੇ 07.02.2007 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮਧਿਆਸਥਤਾ/ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 02.05.2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ 08.06.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮੰਗਣਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਏ, ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨੋਟਿੰਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਨ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਧਿਆਸਥਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ

25.11.2007 ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਏਜੰਡਾ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਮ. ਵਰਮਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿੰਗ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 27.01.2008 ਨੂੰ ਏ.ਜੀ. ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਏ.ਜੀ. ਨੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 31.01.2008 ਨੂੰ

13. ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਫੜਨ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਕੱਤਰ, ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 30.07.2010 ਅਤੇ ਸਮਤੀ. ਰਾਜਬਾਲਾ ਵਰਮਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 03.09.2010 ਨੂੰ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮਧਿਆਸਤਾ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਵਾਧਾ, ਮਧਿਆਸਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮਧਿਆਸਤਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਸਮੇਤ ਮੈਨਸ-ਰੀਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਰੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

14. ਜੇਕਰ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏ.ਜੀ. ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਰਾਇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਔਖਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਰਾਇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤ ਵਿਚਾਲੇ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸੀਮਿਤ ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਏ.ਜੀ. ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏ.ਜੀ. ਦੀ ਰਾਇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਏ.ਜੀ. ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ।

15. ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਕੰਟਰੋਲਰ - III ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸੀ.ਈ (APDRP), ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 4,89,24,788/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁੱਲ 7,89,84,826/-, ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਸ੍ਰੀ ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਰੱਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਹੋਣ 'ਸੀ.ਆਰ. ਐਮ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2136/2015' ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"1. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਾਚੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਮ/ਐਸ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਯਾਚੀ ਨੇ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਜਾਤੀ ਫੰਡ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਮਧਿਆਂਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕਰਜ਼ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਰਕੁਲਰ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਪਾਵਰ ਫਾਇਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਰਜ਼ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਾਚੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ 4,89,24,788/- ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਬੰਧੀ ਰਿਹਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਰਿਹਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵੱਖਰੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਜੋ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਾਬ ਹੈ ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਵਾਰੀ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫਾਈਲ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਪਰ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਾਈਲ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਹੋਰ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੱਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਅਸਲ ਰੂਹ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਸਿੱਧ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਜੇ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਕਥਿਤ ਸਾਜਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਧ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਠੋਸ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਨਾਰਾਯਣ ਰਾਓ {(2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 512} ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਸਾਂਝ ਜਾਂ ਸਾਜਿਸ਼ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸਿਵਾਏ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਾਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ।

16. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਖਿਲਾਫ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਿਟੀਸ਼ਨ (ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ) ਨੰਬਰ 4062 ਆਫ 2017, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿਨਾਂਕ 05.02.2020 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁ.4,89,24,788/- ਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਰੁ.7,89,84,826/- ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰਲ

ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕੁਝ ਭਾਗ ਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਵਰ ਫਾਇਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ 243 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 16.03.2006 ਦੇ ਬਾਅਦ, ਆਰਬਿਟਰਲ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਸੁਝਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ 'ਤੇ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕੁਝ ਭਾਗ ਦੀ ਭੁਗਤਾਨ ਪਾਵਰ ਫਾਇਨਾਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

17. ਇਹ ਵੀ ਉਲਲੇਖਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤਹੀਣ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲੱਭੇ ਗਏ ਹੋਣ। ਉਲਟ, ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਲਾਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਰਿਟਰਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 8843 ਰੁਪਏ ਦਾ ਰਿਫੰਡ ਦਰਜ ਕੀਤਾ।

18. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਥਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਦੋਸ਼ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਇਕ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜਾਂਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਇਮਾ-ਫੇਸੀ ਮਾਮਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਬਣਾਏ, ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਾਇਮਾ-ਫੇਸੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਖਾਮੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ “ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਮਲ, (1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 4” ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਾ-ਫੇਸੀ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਨਾਲ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਜੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤਹੀਣ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ।

19. ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 397 ਅਤੇ 401 ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਅਣਛੋਹੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ-ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 2011 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ 02 ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਜ੍ਵਾਨ

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate